

SVOBODNA SLOVENIJA

Año (Leto) XVIII (13)
No. (Štev.) 47

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
30, novembra (noviembre) 1961

Misli ob izseljenski nedelji

Prva adventna nedelja je v krščanskem svetu posvečena izseljencem. Namen tega praznovanja v državah, ki imajo izseljence, je vzbuditi zanje zanimanje pri rojakih, med izseljenci samimi pa ima namen doprinesiti jim novo zagotovilo, da domovina nanje ni pozabila, v njih samih pa okrepiti voljo do dela za slovensko izseljensko skupnost ter njeno ohranitev.

Slovenija je bila že pred prvo svetovno vojno dežela, ki je poznala izseljensko vprašanje. Saj so njeni sinovi odhajali na delo v razne zahodne evropske države, pozneje v Združene države Amerike, Kanado in pozneje, v manjšem številu, tudi v južnoameriške države, zlasti v Argentino in Brazil. V ti dve državi zlasti primorski Slovenci vsled fašističnega zatiranja.

Po drugi svetovni vojni smo dobili Slovenci tudi politično emigracijo. Demokratski Slovenci, ki so med drugo svetovno vojno doma nastopali proti komunističnemu nasilju, morjiam in uničevanju slovenskega narodnega premoženja, so se umaknili pred komunističnimi nasilniki v svobodni svet. Danes žive skoro v vseh kontinentih sveta. Največ jih je v Argentini, Združenih državah Amerike, Kanadi in Avstraliji. Nekaj jih je ostalo v evropskih državah ter so pomnožili predvno število slovenskih izseljencev v teh državah, tako, da jih imamo n. pr. v Angliji 750, Belgiji 2.500, Franciji 30 tisoč, Holandiji 600, Zahodni Nemčiji 6000, Švedski 500, v Avstriji in Italiji pa vsaj po 10.000.

Kamor koli v svet je prišel slovenski človek, povsod si je skušal urediti življenje vsaj približno tako, kot je bilo doma. Življenje v družini, življenje pa tudi v organiziran' skupnosti. Kajti Slovenci so tudi v izseljenstvu dokazali smisel za organizirano življenje skupnosti. Ker so predvojni slovenski izseljenci v evropskih državah v glavnem opravljali delo v istih poklicih, kot so to delali poprej doma, so si slovenski rudarji ustanavljali zlasti Društva sv. Barbare. Tem so kmalu začela delati družbo kulturno prosvetna društva ter številni pevski zbori. Slovenska pesem je povezovala slovenske ljudi v močno slovensko družino ter prehajala kot najsvetejša izročilo iz roda v rod. Pri tem delu so jim pred vojno pomagali slovenski izseljenski učitelji ter duhovniki. Slednji so ostali med njimi tudi po vzpostavitvi komunističnega režima v domovini.

Politična slovenska emigracija v prekomorskih državah si je pa po 2. svetovni vojni v svobodnem svetu ustvarila Slovenijo v malem. Ima najrazličnejša društva, organizacije, izdaja politični tednik, verske liste, kulturne revije. In cela vrsta knjig priča, da je to rod, ki neče umreti, ampak stori vse za ohranitev slovenske svobodne besede in za razmah svobodnega kulturnega udejstvovanja. In slovenski pevski zbori so nam lahko v ponos in veselje.

To delo je tako lepo organizirano, da vzbuja pozornost pri vseh drugih emigrantskih skupinah. To n. pr. potrjuje srbski zgodovinar dr. Dušan Petković v svojem najnovejšem delu „Iz tujine“, ki svojim rojakom daje prav Slovence za zgled za delo v svoji narodnostni skupini in zanje pravi, „da imajo sedam publikacija, časopisa i novina, i čiju kulturnu djelatnost ne dostiže nijedna strana kolonija u Buenos Airesu“.

Pri tem se pa demokratski Slovenci v svobodnem svetu zavedajo, da bi bilo vse njihovo delo na kulturnem, organizacijskem in društvenem področju časovno zelo omejeno, če ne bi bilo mladine, ki naj to delo v Svobodnem svetu nadaljuje in tako vodi boj naprej proti komunističnemu nasilniku, ki svobodno kulturno, društveno, versko ter gospodarsko življenje in delo v domovini zatira in onemogoča. Zato obstojajo po vseh deželah slovenski šolski tečaji in šole, ki izseljensko slovensko mladino vzgajajo v krščanskem in narodnem duhu ter jo ohranjajo v zvestobi veri svojih očetov in domovini.

Komunistični režim v domovini tega za ohranitev slovenskega naroda tako važnega dela ne podpira. Ravno bratno. Vse stori, da bi ga onemogočil, ali pa

Po sestanku Kennedy Adenauer

Zahodnonemški kancler Adenauer je bil pretekli teden v Washingtonu na razgovorih s Kennedyjem glede skupne zavezniške politike do berlinskega problema. Na teh razgovorih sta oba državnika izdelala strategijo, za katero upata, da jo bo sprejel tudi De Gaulle ter da bo tako mogoče zmanjšati krizo, ki jo je sprožila zaradi Berlina ZSSR.

Če bo De Gaulle pristal na Kennedyjevo in Adenauerjevo formulo, bodo Amerikanci in Angleži takoj začeli z novimi poskusi za pogajanja s sovjeti za Berlin.

Adenauer in Kennedy sta v skupni izjavi ob koncu razgovorov poudarila, da so zavezniki odločni braniti svobodo Zahodnega Berlina. Prav tako v izjavi poudarjata, da so pripravljeni na pogajanja, toda, pod določenimi pogoji.

1. Pogajanja z ZSSR morajo biti omejena izključna na Berlin ter jih ne sme nihče vezati na druga evropska vprašanja, kakor so splošna varnost, povojna meja itd.

2. V slehernem novem sporazumu z ZSSR mora biti jasno povedano, da so zavezniki v Zahodnem Berlinu zaradi vojno pridobljenih pravic, ki jih ni mogoče nadomestiti z ničemer drugim, kakor samo s splošno mirovno pogodbo za združeno Nemčijo.

3. Politične zveze med Zahodnim Berlinom in Zahodno Nemčijo morajo ostati neokrnjene.

Ameriški veleposlanik v Moskvi Thompson se ne bo smel s sovjeti več razgovarjati vse dotlej, dokler se ne bodo zavezniki sporazumeli o načinu pogajanj s sovjeti.

Iz razgovorov med Kennedyjem in Adenauerjem je razvidno, da je Kennedy popustil Adenauerju. Prej je Kennedy smatral, da bi bilo potrebno s sovjeti razpravljati istočasno z Berlinom tudi o splošni evropski varnosti in drugih problemih, ki so s tem v zvezi. Prav tako so nekateri ameriški strokovnjaki smatrali, da bi se ZDA lahko zadovoljile z novimi sovjetskimi garancijami za Berlin in da bi se lahko odpovedale svojim okupatorskim pravicam.

Toda Kennedy je moral popustiti v mnogih ozirih najprej Adenauerju, še več pa De Gaulle, ker bi sicer zavezniški nikakor ne mogli izdelati skupne strategije proti sovetom. De Gaulle namreč odločno in med zavezniki najodločneje vztraja na tem, da so vsaka pogajanja s sovjeti v sedanjem stanju brez pomena.

Zato so ZDA pristale na to, da naj bi se pogajanja s sovjeti omejila izključno na Berlin.

Medtem je imel kratko konferenco De Gaulle z MacMillanom v Londonu, Adenauer pa je napovedal svoj obisk v Parizu za četrtek, 30. t. m.

Ameriški, britanski, francoski in zahodnonemški zunanji ministri pa se bodo sestali na razgovore v Parizu 11. in 12. decembra, na predvečer novega zasedanja NATO.

Prčakujejo, da bo mogoče začeti pogajanja s sovjeti, vsaj med zunanjimi ministri, v januarju ali februarju prihodnjega leta.

Tako bodo zavezniki poskušali za letos izigrati Hruščeva in njegove grožnje o podpisu mirovne pogodbe z vzhodno Nemčijo pred 31. decembrom 1961.

Dominikanska republika po izgonu Trujillercer

Dne 30. maja t. l. je v Dominikanski republiki padel kot žrtev atentata Rafael Trujillo. Predsenaik republike Joaquin Balaguer je imenoval za vrhovnega poveljnika dominikanskih oboroženih sil sina umorjenega diktatorja Rafaela Trujillo. S previdno pametno in premišljeno politiko je začel demontirati 32-letni diktatorski režim, ki ga je v tej državi uvedla družina Trujillo. Pri tem je bil na njegovi strani tudi diktatorjev sin Rafael Trujillo kot vrhovni poveljnik vojske.

Diktatorjeva brata biv. predsednik Hector Trujillo in general Arismendo Trujillo, se pa nista mogla sprijazniti s položajem navadnih emigrantov izven države, zato sta se 13. t. m. vrnila v domovino ter s pomočjo starejših generalov in višjih častnikov ter političnih pristašev družine Trujillo znotraj, od zunaj pa s pomočjo kubanskih castrovcov skušala obnoviti diktaturo družine Trujillo. Vrhovni poveljnik vojske, diktatorjev sin Rafael je bil proti načrtom svojih striccev. Zato je odstopil ter odšel v emigracijo v Pariz. V vojski je nastala v prvem trenutku zmeda, ki bi bila lahko usodna za nadaljnji razvoj dogodkov v tej državi, če ne bi vojaško letalstvo pod poveljstvom generala Pedra Rafaela Rodrigueza Echavarrie nastopilo z vso odločnostjo in se postavilo na stran predsednika Balaguerja, ki je med tem postal vrhovni poveljnik vseh oboroženih sil. Na več mestih je vsaj zavrl. Zato skuša razkrajati slovensko demokratsko izseljensko skupnost s ponujanjem raznih materialnih dobrin, z vabili na obisk domovine, kjer jih potem skuša pridobivati za svojo vojnusko službo. Zlasti v tem se kaže komunistični režim v vsej svoji odvratnosti in sebičnosti. Ni mu za versko in narodno ohranitev slovenskega človeka v tujem svetu, ampak zato, da bi ga pridobil za svojo službo, da bi iz njega napravil komunističnega propagandista, ki bi v svobodnem svetu delal tlako za najhujše nasilnike 20. stoletja. Najslabša vlada predvojne Jugoslavije ni nikdar tako nizko padla, da bi izseljence izrabljala za svoje politične cilje. S tem so začeli šele komunisti, ki tudi drugače ravnaajo in delajo prav tako, kot delajo vsi totalitarci na svetu. Mislijo, da je narod začel politično živeti šele ob njihovem nastopu. Zato polvarjajo vso zgodovinska dogajanja tako, da jih spravljajo v sklad s svojo materialistično ideologijo.

prišlo do bojev med pristaši družine Trujillo in zagovorniki sedanjega predsednika Balaguerja. Balaguer je odločno uveljavil svoj vpliv, proglasil obsedno stanje, dal izgnati vse še v Dominikanski republiki preostale člane družine Trujillo, dominikanski prestolnici Mosto Trujillo je dal zopet staro ime Ciudad Santo Domingo de Guzman, izdal povelje za odstranitev vseh znakov, ki bi spominjali na diktaturo Trujillovcv.

To akcijo je s tako odločnostjo lahko začel, ker so tako vojska, kakor letalstvo in mornarica izjavili, da stojajo za njim in da ga bodo podpirali še naprej pri izvajanju njegovih načrtov za uvedbo demokratskega sistema v državi.

Med tem so se po Dominikanski republiki dogajali izgredi in pogromi proti pristašem vladne trujillovske Dominikanske stranke. Ponekod so jih pobijali, drugod so začeli pleniti po hišah članov družine Trujillo, odnašati dragocenosti in odvažati živino z njihovih posestev. Pozneje je nastopila vojska in z orožjem napravila red. Tudi hujškanje kubanskih radijskih postaj, da je treba pobiti tudi Balaguerja, so ostala brez uspeha. Kubanci pa zmede v Dominikanski republiki niso mogli izkoristiti tudi zaradi ameriških vojnih ladij, ki so se takoj ob izbruhu dominikanske krize pojavile na morju pred dominikansko prestolnico. Pred mestom so se zasedrale ameriška križarka in trije rušilci, iz svoje baze Mayport je

Zato se bomo slovenski izseljenci v svobodnem svetu na izseljensko nedeljo še z večjo hvaležnostjo spominjali vseh tistih slovenskih mož, ki so narodu ustvarjali kulturne in materialne dobrine, ki so mu prborili politično svobodo, ki so skrbeli za slovenske izseljence po svetu. Spominjali se bomo pa še bolj tistih zaslužnih slovenskih mož, ki smo jih imeli med sabo, ki so nas vodili po pravi poti ter nas opozarjali na potrebo neprestanega dela za ohranitev idejno zdrave slovenske izseljenske skupnosti, da bi lahko uspešno zaključili boj za zrušenje nasilniškega komunističnega režima doma in za resnično osvoboditev slovenskega naroda.

Za dosego teh ciljev si bomo stalno prizadevali, da bomo v slovenski skupnosti odstranjevali vse, kar bi nas lahko razdvajalo, nam slabilo organizacijsko, društveno, kulturno in politično življenje ter delo, pospeševali pa vse, kar nas lahko še tesneje poveže v medsebojni ljubezni in razumevanju.

pa odplula tja tudi letalonosilka Franklin D. Roosevelt. Njihova naloga je bilo preprečiti, da bi se v Dominikanski republiki ponovil „kubanski primer“.

Predsednik Balaguer ima težko nalogo. Sestaviti hoče koalicijsko vlado iz članov glavnih opozicijskih strank Unión cívica nacional in Movimiento 14 de Junio. Prvo vodi Viriato Fiallo, drugo pa Manuel Tavarez Justo. Tretja politična skupina Vanguardia Revolucionaria Dominicana, ustanovljena pred 6 leti, je pod vodstvom Horacia Ornesa izdala proglas, v katerem zahteva takojšen odstop Balaguerja in izročitev vlade novi začasni vladi sestavljeni iz predstavnikov vseh strank. Predsednika republike, Balaguerja, bi se rada znebila tudi glavna stranka Unión cívica nacional, toda on ji je sporočil, da ne bo odstopil. Gotovo je to storil po predhodnem posvetu z vojsko, mornarico in letalstvom, ki nočejo prenačljenih odločitev, da države ne bi

spravili v zmedo, katero bi samo izkoristili domači in inozemski komunisti.

Balaguer je v demokratizaciji države napravil še korak dalje ter je politično izločil iz pristojnosti vojske ter jo podredil notranjemu ministrstvu, že preosnoval svojo vlado, istočasno pa začel razgovore z opozicionalci za sestavo koalicijske vlade. Pri tem ima velike težave, ker je zlasti nepomirljiva stranka Gibanje 14. junij, ki je proti vsakemu sodelovanju s Balaguerjem, bodisi v sedanjí njegovi vladi ali pa tudi v bodoči vladi Fialla, prvaka stranke Unión cívica nacional; odstranitev Balaguerja hočejo izvesti tudi s stavkovnim gibanjem delavstva.

Trezni politični krogi v Dominikanski republiki in v inozemstvu Balaguerju pripisujejo zaslug, da je doslej znal dobro zmagovati najtežjo dominikansko krizo in preprečiti, da je komunisti niso mogli izkoristiti zase in iz Dominikanske republike ustvariti novo Kubo.

Nova nasilja v Kongu

Posebna preiskovalna komisija ZN je pretekli teden objavila poročilo o svojih ugotovitvah v zvezi z umorom bivšega kongoškega vodje, komunistično nastrojenega Lumumbe. V poročilih komisija izjavlja, da natančnih okoliščin umora ni bilo mogoče ugotoviti, da pa izgleda, da je bil Lumumba ubit v prisotnosti katangškega vodje Čombeja. Toda tudi tega ni bilo mogoče dokončno ugotoviti.

En dan po objavi tega poročila, v katerem pa niso navedeni razlogi, ki so privedli do likvidacije Lumumbe, pa je v kongoški provinci Kivu, severno od Katange, izbruhnil upor 2000 črnskih vojakov, ki jih vodi komunistični naslednik Lumumbe, Gizenga. Ta je trenutno podpredsednik centralne kongoške vlade, toda se ni nikdar pojavil kot tak v Leopoldvillu, kjer ima centralna kongoška vlada svoj sedež. Gizenga je pogljal svoje vojake v upor proti tej centralni vladi, ki se že bori proti uporniškemu protikomunistu Čombeju v Katangi. Čombeja je doslej tudi Gizenga napadal kot fašista in plačanca zahodnega kapitala ter Belgijcev.

Novi začasni glavni tajnik OZN U Thant je vodstvo politike ZN do tega komunistično pobarvanega upora Gizenge takoj vzel v svoje roke in izvedel stroge ukrepe za vzdrževanje reda v ostalem Kongu. Zahteval je od ZN nove vojaške sile in poslal proti upornikom bombe. Protikomunistični Čombe pa je istočasno izkoristil priliko in objavil, da je sedaj pripravljen začeti pogajanja s centralno vlado v Leopoldvillu za rešitev spora med njegovo provinco Katango in Leopoldvillom. Čombe odločno zahteva, da v centralni vladi ne sme sedeti noben komunist.

Toda do pogajanj ni prišlo, ker so medtem v ZN na ameriški predlog, ki so ga podpirale zlasti Liberia, Abesini-

ja in Egipt, zglasovali resolucijo, da se morajo ZN tudi z vojaškimi silami boriti proti kakršnim koli odcepitvenim poskusom v Kongu, „pa naj prihajajo od katere koli strani“, se pravi bodisi iz Čombejeve Katange bodisi iz Gizengove Orientalne province.

Čombe je zaradi tega pozval vse prebivalstvo Katange na vojno pripravljenost proti ZN. V govoru je med drugim dejal: „Jutri ali pojutrišnjem bomo zopet pomerili moči. Katangski borci se bodo pojavili na vseh cestah in stezah in po vseh vaseh. V danem trenutku bom dal signal za borbo. Ne morem vas oborožiti z avtomatskim orožjem, toda imate še strupene puščice, sulice in sekire ter junaška srca. Niti ena stezica ne bo ostala nezavarovana. Prav noben plačanec Združenih narodov se ne bo čutil varnega nikjer. Strokovnjaki katangške vojske so pripravili vse za uničenje mostov in so podminirali cela področja.

Morda bomo morali žrtvovati naše cvetoče gospodarstvo. Ne bo več bakra, kar bo ugajalo ZDA, ker bodo tako imele večji dobiček v Čilu. Ne bo več kobalta, česar se bo veselila ZSSR. Vrnili se bomo v pragozdove, ko bo dežela uničena in takrat bo pripravljena za sovjetce. Zahod se bo prebudil, toda bo prepozno.

Doživljamo težke čase, toda moramo vzdržati vsi, beli in črni.“

Nato je napadel resolucijo ZN o nasilnem nastopanju proti Katangi in dejal: „Tudi če sta se Anglija in Francija vzdržali glasovanja, je vseh 11 članic Varnostnega sveta krivih, ker niso nasprotovale resoluciji. Tisti, ki ne nastopi proti zločinu, je kriv prav tako kakor zločinec. To je strahopetnost. ZDA so dokazale svojo prarjeno neumnost v diplomaciji.“

I Z T E D N A V T E D E N

Brazilske zunanji minister dr. Santiago Dantas in šef sovjetske trgovinske delegacije Viktor Azov sta podpisala sporazum o obnovitvi diplomatskih stikov med Brazilom in ZSSR. Diplomatski stiki med obema državama so bili prekinjeni od leta 1947 naprej, ker sovjetski listi niso hoteli preklicati žalitev, ki so bile v njih objavljene proti del. brazilskega predsedniku generalu Dutri. Sporočilo o obnovitvi diplomatskih stikov med Brazilom in ZSSR je bilo presenečenje ne samo za javnost, ampak celo za večino članov vlade in poslancev ter senatorjev. Ta odločitev predsednika Goularta in vlade je v poslanski zbornici sprožila viharne proteste desničarsko usmerjenih poslancev. V tej stvari se je oglasil tudi guverner države Guanabara Carlos Lacerda, znan po svojem odločnem stališču proti komunizmu in vsem oblikam totalitarizma. V svojem listu „Tribuna de Imprensa“ je objavil proti obnovitvi diplomatskih stikov med Brazilom in ZSSR oster protest. V njem med drugim ugotavlja: „Sedaj končno vemo, zakaj je bilo toliko govora o potrebi ohranitve zakonitosti in zakaj so bili potrebni takšni napor, da pride Goulart na predsedniško mesto. Domovina je bila rešena in diplomatski stiki s Sovjetsko Rusijo so vzpostavljeni. Joao Goulart bo še naprej lahko prosil za posojila

Brazilske banko, da bodo dobile potreben denar banke njegovih prijateljev. Cene življenjskim potrebščinam rastejo kar naprej. Pa to ni važno. Važno je to, da imamo vzpostavljene diplomatske stike z ZSSR in da so se tatovi vrnili na oblast.“

Raul Castro, brat Fidel Castra, je kot vrhovni poveljnik kubanskih oboroženih sil izjavil, da bodo Kubanci v primeru novega napada na Kubo, zaneli plamen, ki bo zajel vso ameriško poloblo od severa do Ognjene zemlje.

V Stuttgartu v Zahodni Nemčiji je po poročilu tiskovne agencije AP prišlo do velikih izgrezov na proslavi jugoslovanskega državnega praznika — t. j. vzpostavitve sedanje komunistične diktature. Med pristaši sedanjega komunističnega režima in protikomunističnimi emigranti je prišlo do pretepa, v katerem je sodelovalo na obeh straneh okoli 200 ljudi. Pretep sam pa je trajal okoli 40 minut. Listi pišejo, da je policija potrebovala skoro tri četrt ure, da je napravila red.

V Beogradu je predstavnik zunanjegega ministrstva Drago Kunc izjavil, da je ameriška vlada na prošnjo jugoslovanske vlade pripravljena začeti razgovore o dobavi Jugoslaviji do 500.000 ton žita. Istočasno je Kunc tudi objavil, da smatra Jugoslavija Balkanski pakt iz leta 1954 za razveljavljen.

KOROŠKA

Slovenci napredovali pri volitvah v Kmetijsko zbornico

V nedeljo, 19. novembra, so bile na Koroškem volitve za Kmetijsko zbornico, in sicer za deželno zbornico in za okrajne zbornice. Kmečko-gospodarska zveza je k sodelovanju za te volitve pabila tudi titovsko Slovensko kmečko zvezo, ki pa je najprej sodelovanje odobila. Toda naposled je po ponovnih dogovorih prišlo do skupnega nastopa in sta obe organizaciji postavili za volitve v Kmetijsko zbornico skupno listo pod naslovom „Skupnost južnokoroških kmetov“, nosilec liste pa je bil Mirko Kumer, kmet na Blatu pri Pliberku, ki je bil tudi v dosedanjih Kmetijskih zbornici predstavnik slovenskih kmetov.

Na povabilo vseh osrednjih slovenskih kmetijskih organizacij so se sestali v Celovcu zastopniki iz slovenskih

delov Koroške. Na sestanku je nosilec kandidatne liste Mirko Kumer orisal položaj kmetijstva na Južnem Koroškem, podpredsednik Zveze slovenskih zadrug dr. Mirt Zwitter pa je naglasil, da bi morala država bolj skrbeti za razvoj kmetijstva, kot doslej. Več govornikov je na sestanku poudarjali povečanje državne in deželne oblasti pri izboljšanju kmetijskega položaja do enake višine, kot v severnem, to je nemškem delu Koroške.

Pri volitvah dne 19. novembra je slovenska lista Skupnost južnokoroških kmetov dobila 1.811 glasov ter je bil izvoljen nosilec liste Mirko Kumer.

Pri teh volitvah so Slovenci na Koroškem od zadnjih volitev napredovali za 230 glasov!

TUDI CERKEV NAJ BO V SLUŽBI RAZNARODOVANJA

Nemški šovinisti na Koroškem postavljajo vedno drzejši in vedno bolj napadali. V svojo raznarodovalno kampanjo se poslužujejo vseh sredstev. Sedanj hočejo zanj izrabiti tudi celovški ordinarij, ki je v tem pogledu neverjetno popustljiv ter ima človek vtis, da je nekaterim bolj pri srcu propaganda za nemštvo, kakor pa pridobivanje duš za Kristusa.

Kako daleč gredo nemški šovinisti v svoji ponemčevalni kampanji naj pokaže naslednji dogodek: V Podjuni je stara božja pot sv. Rozalije, ki jo tamnošnje ljudstvo zelo časti. Septembra meseca se pri tej cerkvi zbere ob romanju zelo veliko ljudi. Odkar stoji tam cerkev, je bila v njej vedno samo slovenska služba božja, ker nemške ni bilo treba. Saj so tam sami Slovenci. Toda že nekaj let so nemški priseljenci in nemščurji napenjali vse sile, da bi tudi pri sv. Rozaliji ustvarili svojo postojanko za raznarodovanje. Do letos na ordinariatu niso uspeli. Letos so se pa nemščurkim vsiljivcem vdali in dovo-

lili, čeprav priselcem ni prav nič za vero in za Boga, ampak za raznarodovanje Slovencev in poudarjanje nemštva. Nemško moško kat. gibanje je zato Nemce vabilo s posebnimi letaki, v katerih je zatrjevalo, „da bo prvič tudi nemška služba božja z nemško pridigo in nemškim ljudskim petjem“. Touring klub iz Velikoveca, je pa bil bolj odkrit in je svoje namene povedal čisto odkrito takole: „17. septembra ob 11. uri dopoldne bo v cerkvi na griču sv. Heme pri Globasnici, ob priliki rožalskega žegnjenja, prvič odkar božjepotna cerkev obstaja, nemška maša. Velika udeležba naj dokumentira pozitivno manifestacijo obmejnega ozemlja za nemško službo božjo.“

In kljub temu na celovškem ordinariatu delo teh raznarodovalnih elementov podpirajo. Očividno jim je več nemški šovinizem, kakor pa ugled Cerkev, ki ga s takim zadržanjem pri vernem ljudstvu rušijo, kajti pri njih ustvarjajo prepričanje, da pravičnosti tudi pri cerkvenih oblasteh ni.

Ing. VASILJEVIČ O „POMANJKLJIVOSTI PROTİKOM. BORBE“

Društvo Slovenskih protikomunističnih borcev v Buenos Airesu je naprosilo biv. profesorja na beograjski univerzi ing. Milosava Vasiljeviča za predavanje o vprašanjih, ki se nanašajo na borbo proti komunizmu. Ing. Vasiljevič se je prošnji odzval ter je zbralje z novimi sovjetskimi garancijami nemu občinstvu govoril o „Pomanjkljivosti protikomunistične borbe“.

Sestanek je začel predsednik Društva slovenskih protikomunističnih borcev Ivan Korošec. Pozdravil je predavatelja, dobrega poznavalca komunizma, njegove ideologije in njegovih taktik za rušenje demokratskega sveta, da je vse, ki so prišli na predavanje, za tem pa spregovoril tople besede v spomin umrlega Rudolfa Rozine.

Predavatelj ing. Milosav Vasiljevič je v predavanju prikazal obdobja, skozi katera mora po naukih Marksa in Engelsa preiti človeštvo, da bo komunistični družbeni sistem zamenjal kapitalističnega. Poudarjal je, da se komunisti, čeprav vse skozi prepričani materialisti mnogo bolj in bolje poslužujejo v svoji borbi ideje kot orožja, kakor pa protikomunisti, ki v življenju dajejo prvenstvo ideji nad materijo, v

spopadu s komunisti se pa idej sploh ne poslužujejo, če se jih pa, se jih napadno. O komunizmu govoriti in pisati samo slabo, če za to ni stvarnih podatkov in dejstev, lahko komunistom samo koristi. Številni so primeri ljudi z zadržki, ki so obiskali komunistične države in pričakovali, da bodo tam našli vse samo slabo, kakor je ponekod prikazovala protikomunistična propaganda. Ko so pa ugotovili, da so razmere boljše, kot so pričakovali, so začeli dvomiti v iskrenost protikomunistov.

Staro vojaško pravilo je: Sovražnika je treba najprej dobro poznati. Protikomunisti tega pravila ne upoštevajo in se bojujejo s sovražnikom, ki ga dobro ne poznajo. Med tem, ko imajo komunisti šole in znanstvene ustanove z „Marks-Engelsovim institutom v Moskvi“ na čelu, ki daje potrebno usposobljenost in naobrazbo slehernemu komunističnemu propagandistu, protikomunisti za svojo idejno naobrazbo za boj proti komunizmu nimajo ničesar. Zahodni svet, ki troši tako veliko za oboroževanje in za priprave za obrambo pred komunistično nevarnostjo, še danes nima niti ene povsem znanstvene protikomunistične ustanove, ki bi se

Kom. prvaki Lat. Amerike v Moskvi

Moskva si že nekaj let sem prizadeva, da bi spravila pod svoj vpliv tudi južnoameričke države. Za doseg tega cilja uporablja vsa sredstva. Za svojo propagando troši ogromna sredstva. Po teh državah neti sovražstvo proti Severni Ameriki ter z neprestanimi stankami skuša zavreti ali vsaj ovirati prizadevanje južnoameričskih držav, da bi se z ameriško pomočjo gospodarsko dvignile, zvišale življenjski položaj narodov in mu ustvarile dobre življenjske pogoje, in tako komunistom izbile iz rok glavna propaganda gesla z izrabljanjem sedanje bede in zaostalosti, v kateri ponekod še žive ljudje v Južni Ameriki.

Zato ni nikogar presenetilo, dejstvo, da so bili na zadnji XXII. kongres sovjetske komunistične stranke povabljeni vsi voditelji komunističnih strank iz posameznih držav Južne Amerike, kjer so dobili nova navodila za komunistično prevratno delavnost. Komunistično zastopstvo Južne Amerike v Moskvi je bilo naslednje:

Kuba: Blaž Roca, generalni tajnik kom. stranke; Argentina: Victorio Godovila, tajnik kom. partije. Godovila je najstarejši moskovski agent v Južni Ameriki, kajti že leta 1928 je bil imenovan za člana prezidija komunistične centralne; Brazil: Luis Carlos Prestes, predsednik Centralnega komiteja kom.

partije; Venezuela: Jesús Faria, generalni tajnik kom. partije; Uruguay: R. Arismendi, glavni tajnik Centralnega komiteja; Čile: Luis Corvalan, gen. tajnik kom. partije; Kolumbija: Gilberto Vieira, polit. sekretar kom. partije; Ecuador: Pedro Saad, gen. tajnik kom. part.; Bolivia: Luis Gonzales, tajnik Centralnega komiteja; Meksiko: Martínez Verdugo, glavni tajnik Centralnega komiteja; Peru: Jorge del Prado, tajnik Centralnega komiteja.

Vsi navedeni so morali predložiti pismena poročila o dosedanjem delu in uspehih komunističnih strank v svojih državah odseku za Južno Ameriko v Biroju za inozemstvo v vodstvu svetovnega komunizma. Komunistično sekcijo Južno Ameriko v Biroju za inozemstvo vodi V. G. Koriomov, Biro za inozemstvo pa Suslov in Otto Kuusinen, v pomoč sta jima pa B. Ponomarev in P. Pospelov. Ko so navedene sovjetske komunistične osebnosti preučile od prvakov komunističnih strank Južne Amerike predložena poročila, so imeli z njimi sestanke, na katerih je bil določen način bodočega prevratniškega delovanja komunističnih strank v posameznih državah Južne Amerike pod direktnim sovjetskim vodstvom. Tako je bilo znova potrjeno, da Moskva sama vodi in hoče voditi tudi še naprej vso komunistično prevratnost v svetu.

Žegnanje v Slovenski hiši v Bs. Airesu

Vsako leto je zadnje nedeljo v mesecu novembru kot spomin na dan, ko je leta 1956 škof dr. Gregorij Rožman blagoslovil vse prostore v njej. Letos je bilo v nedeljo 26. novembra.

Ob pol dvanajsti uri je imel direktor Anton Orehar mašo za vse dobrotnike Slovenske hiše. Med mašo je pel pevski zbor Gallus pod vodstvom dr. Julija Savellija.

Nastop otrok iz slovenskih šolskih tečajev

Po kosilu se je popoldne začel kulturni del prireditve z nastopi otrok iz slovenskih šolskih tečajev.

Za uvod so otroci šolskega tečaja dr. Franceta Prešerna iz Morona deklimirali Kunčičev pesem „Kje smo mi doma“. Otroci šolskega tečaja Franceta Balantiča so imeli drugo točko. Zapeli so pesem „Slovenec sem“, otroci iz šolskega tečaja Nartea Velikonje iz Hurlinghamu pa so deklimirali Kunčičev pesem „Slovenka sem mlada“. Za temi so nastopili zopet otroci iz šolskega tečaja v San Justu. Deklice iz tega tečaja so zapele pesem „Slovenka sem“. Deklamacija je bila tudi naslednja točka in sicer so otroci iz šolskega tečaja v Hurlinghamu deklimirali pesem župnika Gregorja Malija „Tam, kjer so naše planine“. Prvi del popoldanske prireditve so zaključili otroci iz šolskega tečaja v San Justu s pesmijo „Kdor ima srce“.

V drugem delu popoldanske prireditve je bila na prvem mestu zborna deklamacija „Šolarček“ (Mirko Kunčič). Podali so jo otroci iz šolskega tečaja Simona Gregorčiča v San Miguelu. Otroci šolskega tečaja škofa Ireneja Friderika Barage iz Slovenske vasi v Lanusu so imeli naslednji dve točki. Najprej so zapeli nekaj ljubkih slovenskih pesmic, nato pa nastopili s prizorčkom „Priprava na potovanje“. Za otroci iz Slovenske vasi so nastopili obiskovalci šolskega tečaja škofa Gregorja Rožmana v San Martinu s pesmijo „V dolini prijetni je ljubi moj dom“. V Slovenski hiši ima prostore slovenski šolski tečaj nadškofa Antona Bonaventura Jegliča. Njegovi obiskovalci so nastopili v naslednjih dveh točkah. Najprej s prizorčkom Sneguljčica, nato pa s Stritarjevimi Mladimi vojaki. V predzadnjih dveh točkah so se nam predstavili otroci šolskega tečaja iz San Justa. Zapeli so pesem „Oba junaka“, nato pa v pevskem prizorčku „Zajček, ali se ne bojiš?“. Prizor „Ne-vihta“ so podali otroci šolskega tečaja Antona Martina Slomška iz Ramos Mejia.

Nastopi otrok so bili ljubki tudi tokrat. Ljudje so radi poslušali njihovo nežno petje ter z zanimanjem spremljali vse njihove nastope v raznih prizorih in se znova lahko prepričali, kako prav je, da pošiljajo svoje otroke vanje, ker so tam ne samo v dobrem varstvu požrtvovalnih slovenskih učiteljev in učiteljic, ampak se tudi nauče jezika, spoznajo zgodovino svojega naroda in glavne zemljepisne podatke. Pa še pol-

znanstveno spopadla z Marks-Engelsovim institutom v Moskvi.

Zato se ni čuditi, da so komunisti protikomunističnim nasprotnikom odzveli eno tretjino človeštva. Protikomunistična delavnost v svetu je prav toliko stara kot komunistična. Če so komunisti kljub temu napredovali, je to najboljši dokaz, da je bila protikomunistična borba slaba in napačna.

Komunisti se ne mučijo, da bi v svojem duhu vzgajili večino človeštva, pač pa „doktrinarno“ in praktično posvečajo vso pozornost samo neznatni manjšini. Vsega 3 do 5% ljudi, katerim je namenjena naloga, da naj bi postali bodoči gospodarji nad ostalimi 95—97% ljudi, ki so obsodeni samo na poslušanje. Protikomunisti si pa prizadevajo, da bi zase pridobili večino, pri tem pa pozabljajo, da je večina politično „inertna“ in da v revoluciji ne odloča taka večina, pač pa dobro organizirana

BRALI SMO

Dragi gospod urednik!

Zadnjič sem pisal nekaj o domovini. Naj sedaj še nekaj o našem žitju in bitju tukaj. Pred časom je mnoge, tudi mene vmes, prijetno dirnil naslednji oglaš v Vašem tedniku: „Čudo v Moronu — 5. XI. se bo vršila na Pristavi prva slovenska prireditev, na kateri ne bo ne tombole ne srečolova. Vemo, da tega ne morete verjeti, toda priate na Pristavo in se boste prepričali!“. — Šel sem in tudi mnogi drugi in bili smo res prijetno iznenadeni: nikjer nihče ni pretirano vsiljivo prodajal in pijače, nihče ni po zvočniku gnal na prodajo tablic in podobnega, bil je res lep popoldan v slovenski družbi.

no drugih lepih in koristnih stvari se nauče.

Direktor Orehar o delu za Slovensko hišo

Po nastopu otrok iz raznih slovenskih šolskih tečajev je povzel besedo g. dir. Anton Orehar ter je v svojem govoru prikazal dosedanje delo za Slovensko hišo ter razvijal misli o načrtih za bližnjo bodočnost.

Kot znano je prva leta akcijo za postavitev osrednjega slovenskega doma v Argentini vodilo Društvo Slovencev. Poleg ostalih možnosti je že leta 1951 razpravljalo tudi o nakupu hiše in stavbišča na Ramón Falconu. Ker ni bilo izglede za najetje dogoročnega posojila in zaradi stanovanjske zaščite — v hiši na Ramón Falconu je tedaj stanovalo 70 ljudi — se Društvo Slovencev za nakup ni moglo odločiti. Pač pa se je odločilo za nakup slov. dušno pastirstvo. G. direktor je naglasil, „da so osnovni pogumi za to dali možje KA na svojem letnem zborovanju v Escobarju marca meseca 1954“. V nadaljnjih izvajanjih je omenjal zgraditev sedanjih začasnih prostorov, ko je 13. junija 1956 naslednik župnika Figalla pri sv. Juliju župnik Gatti sporočil, da bo treba prostora na Víctor Martínezu 50 izprazniti v dveh mesecih. „Bil je to usoden trenutek, ker Društvo Slovencev, ki je vodilo delovanje in povezovalo rojake, ni vedelo, kaj storiti.“ Tedaj je po izjavi g. direktorja Orehara Odbor za Slovensko hišo, ki od tedaj vodi vso akcijo za njeno postavitev, rešil slovenski skupnosti središče, čeprav je s tem žrtvoval par let za svoje načrte. Dne 5. julija 1954 je namreč kupil hišo na R. Falconu, 29. XI. istega leta je bil izvršen prepis lastnine. Dne 25. XI. 1956 je pa te prostore blagoslovil škof dr. Rožman.

V naslednjem odstavku je g. direktor Orehar govoril o „nadaljevanju načrtov — preizkušnji stanovitnosti in zvestobe“. Začasni prostori so bili mišljeni od vsega početka kot res samo začasni, kajti pred vsemi je „lebdela točen načrt: kapela, dvorana in potrebni prostori“. Za uresničitev je pa manjkalo prostora. Povedal je, da je „večina darovalcev jasno pokazala mnenje, naj bi nabranega denarja ne žrtvovali za nobeno odškodnino nikomur, sicer so rekli: več ne prispevajo“. Zato odboru ni preostalo drugega kot mirni poizkusi za izpraznitev prostorov in pomoč ljudem s posojili. Odbor za Slovensko hišo je to storil doslej v najtežjih primerih. Pomagal je dvema vdovama in najštevilnejši družini, „ko je po dobroti javnosti neznanega dobrotnika mogel posredovati prizadetim brezobrestno posojilo, da si bodo mogli urediti svoje bivališče, nam pa narediti prostor za izvršitev načrtov“.

G. direktor Orehar je dalje omenjal, da je bila nalozba denarja drug problem, neprijeten pa vesten, ki ga je odbor moral rešiti. Dejal je, „da je denar last skupnosti, zato smo ga morali (Nadaljevanje na 3. str.)

manjšina. In ko protikomunist v to „inertno“ večino še meče ideje, ki potem povzročajo več nejasnosti kot pa pravega poznavanja problemov, je tako protikomunistično delo samo v korist komunistom, ki so zelo zainteresirani na tem, da so ljudske množice, ki bodo morale pod komunisti samo ubogati, idejno čim bolj zmešane.

Svoja tehtna in zanimiva izvajanja je predavatelj zaključil z ugotovitvijo: „Mi, ki smo politična emigracija, bi lahko mnogo doprinesli k protikomunistični borbi v svetu in pri nas samih, če ne bomo prezrli dejstva, da bo naš delež samo takrat učinkovit, če ga bo odlikovala kvaliteta in če bodo tako spo-polnjene vrzeli v tej gigantski borbi, ki jo že bojujejo veliki zahodni narodi z ZDA na čelu.“

Navzoči člani Društva slov. protikomunističnih borcev in ostali rojaki so govoril ing. Vasiljeviča sprejeli z navdušenim odobravanjem.

Kakor smo fantom in dekletom za ta dan hvaležni, tako prosimo vsi prizadeti, da bi se posamezni domovi res domeni o dnevih svojih prireditev in ne računali na stalno dobro voljo stalnih obiskovalcev, obenem pa tudi mislili na tiste, ki enkrat pridejo, pa jih drugič prav zaradi prevelikega truda in gneče ni več ne bo več. Naj bi tudi pri dokončni zgradnji domov, katerih nastanek prav gotovo vsi pozdravljamo, veljalo zdravo načelo: dvanajst let smo se pripravljali, vsaj šest let jih delajmo, ne pa vse v enem letu.

Kaj pravite, gospod urednik?

PAVLE RANT

ARGENTINA

Predsednik republike dr. Frondizi je v nedeljo popoldne odšel na enomesečno potovanje v inozemstvo. V tem času bo obiskal Kanado, Indijo, Tajsko in Japonsko. V Buenos Airesu se bo vrnil 27. decembra t. l. Med potjo v Kanado je imel prvi postanek z letalom v Asuncionu, kjer je imel na letališču razgovor s paraguayskim predsednikom gen. Strösemmerjem, drugega pa v mestu Trinidad. Na dr. Frondizijevo željo, da bi se tu sestal z enim od visokih funkcionarjev ZDA, je predsednik Kennedy poslal na razgovore z dr. Frondizijem stalnega ameriškega zastopnika pri OZN Stevensonom. Od tu je dr. Frondizi nadaljeval potovanje v kanadsko prestolnico Ottawo, kamor je prišel v ponedeljek popoldne.

Dr. Frondizija spremlja na njegovem potovanju v omenjene države zunanji minister ter večje spremstvo gospodarstvenikov.

Po odhodu dr. Frondizija so argent. radijske postaje oddajale njegovo poslanico narodu. V njej navaja razloge o nujnosti tega potovanja zaradi koristi države kljub žalosti prebivalstva zaradi velike letalske nesreče in še vedno trajajoče stavke železničarjev.

V Argentini je bilo v zadnjem času na obisku več severnoameriških parlamentarcev. Med njimi je bil tudi predsednik zunanje-političnega odbora v senatu Hubert Humphrey. Ob odhodu iz Argentine je dejal. Prijateljske stike med Argentino in ZDA moramo še bolj poglobiti. Razumeti moramo, da Argentina potrebuje ZDA, ZDA pa potrebuje Argentino.

Dr. Frondizi je poslanecm vladne radikalne stranke dejal, da vlada smatra, da je nujno potrebno, da poslanska zbornica čimprej sprejme zakon o uvedbi proporcionalnega volilnega zakona. V senatu je bil ta zakon že sprejet.

V Argentini so prejšnjo soboto zaključili XVI. letalski teden. Na praznik argentinskega vojaškega letalstva je severnoameriško vojaško letalstvo poslalo oddelek ameriških vojaških letalcev s 17 najmodernejšimi in najhitrejšimi vojaškimi letali na svetu. Ameriški letalci so za zaključek argentinskega letalskega tedna izvajali drzne vaje nad letališčem Ezeiza. Na slavlju argentinskega vojaškega letalstva je bil tudi pomočnik vrhovnega ameriškega letalskega poveljnika v Pentagonu general Frederick Harold Smyth, jun.

Argentinski kardinal, nadškofje in škofje so imeli prejšnji teden letno zborovanje. Po končanih razgovorih so obiskali predsednika republike dr. Frondizija ter mu sporočili svoje pozdrave, obenem mu pa tudi zagotovili, da bo kat. Cerkev podpirala z vsemi sredstvi izvajanje načrta Zveza za prijateljstvo za ureditev gospodarstva in za izboljšanje socialnega položaja delovnega ljudstva.

Zadnja dva dni v prejšnjem tednu se je mudil na obisku v Argentini biv. brazilski predsednik dr. Juscelino Kubitček.

Dr. Frondizi je podpisal ukaz, s katerim je pozval poslansko in senatno zbornico na izredno zasedanje od 27. novembra do 20. decembra t. l. V tem času morajo biti sprejeti najnujnejši zakoni, med drugim novi volilni zakon, prav tako pa proračun za novo proračunsko leto.

Središče za študij političnih in socialnih vprašanj je opozorilo vlado in javnost na nova odkritja, do katerih je prišlo glede rovarjenja kubanskih castrovec proti obstoječemu demokratskemu redu v posameznih ameriških državah. Med drugim navajajo, da komunistični elementi povsod delajo po načrtih, ki jih dobivajo naravnost iz Havane, tam jih pa pripravljajo kubanski, sovjetski, češki in kitajski komunistični strokovnjaki za povzročanje terorističnih dejanj. Oblasti in javnost pozivajo na budnost, kajti novembra 1960 so kubanski kastrovi imeli v Montevideu v Uruguayu kar poseben tečaj za mlade komuniste iz Argentine, Urugvaja, Brazila in Bolivije za povzročanje terorističnih dejanj v svojih državah.

Argentinsko gibanje proti komunizmu je poslalo zunanjemu ministru spomenico, v kateri ga opozarja na nujnost odločnejšega nastopanja argentinske zunanje politike proti komunizmu. V spomenici navaja, da v borbi proti komunizmu ni in ne more biti nevtralnosti, kajti „ne smemo se varati in zapirati oči pred dejstvi. Smo v vojni s komunizmom, ali bolje povedano: komunizem jo je napovedal civilizaciji in stori vse, da bi jo razbil in vzpostavil svojo odvratno diktaturo z vsemi posledicami, ki jih vidimo na Kubi, Madžarskem, v Vzhodni Nemčiji, na Poljskem, Litvi, Estoniki, Romuniji in drugod.“

Novice iz Slovenije

Na povabilo Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije so se mudili dva dneva na obisku v Sloveniji člani tržaške federacije Nenniijeve italijanske socialistične stranke. Italijanske socialistične stranke Paolo Vittorelli, med njimi sta pa bila tudi dva Slovenca in sicer Stane Bidovec in Aldo Terpin. V Ljubljani je predstavnik Nenniijeve italijanske socialistične stranke sprejel Miha Marinko, nato so pa imeli razgovore s člani delegacije Sc. zveze delovnega ljudstva Slovenije pod vodstvom predsednice te zveze Vide Tomšičeve. Poročilo o razgovorih pravi, da je na njih „prišla do izraza skladnost pogledov na glavne mednarodne probleme ter na vprašanja, ki zadevajo delavsko gibanje“. O vprašanju izboljšanja položaja slovenske narodne manjšine v Italiji, kot vidimo, niti besedice.

Jože Smole, viden funkcionar sedanjega kom. režima v Jugoslaviji, je ob koncu septembra hotel prisostvovati konferenci evropske federacije proti atomskemu oboroževanju kot predstavnik Jugoslovanske lige za mir, neodvisnost in enokapranost. Pa ni mogel oditi v zahodnonemško prestolnico Bonn, ker mu francosko veleposlanišvo v Beogradu, ki po prekinitvi odnosov med Zvezno nemško republiko in FLRJ zastopa koristi Zahodne Nemčije v Jugoslaviji, ni hotelo dati vize za potovanje v Bonn.

Tenorist ljubljanske opere Miro Brajnik je v oktobru gostoval v Oslu na Norveškem. Nastopil je v desetih predstavah Gounodovega Fausta z naslovno vlogo ter žel velik uspeh. Dobil je povabilo za gostovanje tudi prihodnje leto.

Imenovanja. Za direktorja novoustanovljene Zavarovalne skupnosti LRS je imenovan Edo Deržan, za predsednika 23-članskega Stokovnega sveta Izvršnega sveta LRS za stanovanjsko izgradnjo pa Riko Jerman.

Umrli so. V Ljubljani: Frančiška Potokar, roj. Matjašič, Jernej Kožar, uslužb. podjetja Ljubljana Transport, Danica Dietz, upok., Franc Bogovič, akademik, Viktor Divjak, ličar, Marija Sedovnik, roj. Pegan, Maks Sitar, dr. gust Videgar, poklicni gasilec, Ignac Oblak, upok., dr. Gregorij Pečjak, biseromašnik, biv. predsednik KTD, prof. itd., Marija Bervar, roj. Žagar, Jožef Lipovšek, kurjač, Marija Rifelj, roj. Dimic, Valerija Ahlin, roj. Pavček, Leopoldina Sekac, roj. Zupanc in Ana Mirt, roj. Martinčič v šentjanžu na

Za Božič in Novo leto se spominjajte svojih domačih, prijateljev in znancev samo z razglednicami, ki vam jih je pripravil domobranski invalid Tine Žekar.

Naročajte in kupujte jih pri Društvu slovenskih protikomunističnih borcev v Buenos Airesu.

Dol, Marija Jamar, roj. Gogala v Lipcah, Ivana Zajc, roj. Novak v Šmartnem ob Savi, Dragica Jež, uslužbenka kurilnice v Divači, Miloš Hohnjec, kipar in restavrador v Celju, Franc Hedžet, upok., v Ormožu, Ivan Šetinc, zidar v Dobovi, Janez Mrše, pos. v Ribnici, Bo-

SLOVENCIV ARGENTINI

BUENOS AIRES

Izseljenski dan

V nedeljo, 3. decembra, ob 18,30 so vse izseljenske skupine vabljene v „Parque Lezama“, da bodo skupno počastile Marijo, Mater izseljencev.

Sporod: ob 18,30 procesija od cerkve „Naša Gospa izseljencev“, ul. Alm. Brown 568 v Parquu Lezama. Kjer bo videmski nadškof mons. Zaffonato daroval sv. mašo; škof Adducci, predsednik Argeninskega katoliškega odbora za izseljence pa bo imel pridigo. Zatem bo vsem udeležencem podeljen papežev blagoslov.

Osebnosti

Poroče. V Mendozu sta se 18. novembra t.l. poročila s poročno mašo naslednja para: Stane Snój in gđ. Marija Božnar. Za priči sta bila: Nevesti njen oče Pavel Božnar, ženinu pa Lojze Sedej ter Pavel Malovrh in gđ. Jelka Božnar. Nevesti je bil za pričo njen oče Pavel Božnar, ženinu pa njegov brat Albert Malovrh. Oba para je poročil ter imel tudi poročno mašo slovenski dušni pastir v Mendozu g. Jože Horn, med mašo je pa pel Slovenski pevski zbor v Mendozu pod vodstvom pevovodje prof. Boža Bajuka. V ituzingu sta pa v soboto 25. novembra t.l. stopila pred oltar Metod Mavrič in gđ. Marjetica Sabič. Za priči sta bila nevesti: prof. Vinko Logar, ženinu pa Lado Lanarčič. Mladi par je pročil že-

NOVA SENZACIJA!

Hladnik, ki je osvojil slovenski trg v Argentini. Opazujam vse Slovence, ki se nimajo hladnilnika, da se ga sedaj nabavijo za

12.990 pesov
pri

Prav tako po zelo ugodnih cenah tudi TV aparati in druge potrebščine za dom.

Cerrito 2245 Lomas del Mirador

žena Trstenjak, roj. Pospišil v Slovenjskih Konjicah, Neža Janežič — s. Odlia, uslužbenka Spl. bolnišnice v Novem mestu, Ludvik Jakofčič v Kranju, Ivan Jereb, ključavničarski mojster v Trbovljah, Terezija Založnik, roj. Štrifot v Kranju, Marija Flerin, roj. Mihelčič na Selu, Justo Mali, upok. v Kandršah, Ivan Vadrjal, župnik v Šmihelu pri Pivki, Franci Kristan, tapetnik v Kranju, Dragan Franciškič v Vranskem in Jože Zupan v Radovljici.

ninov brat g. župnik Marko Mavrič, ki je imel tudi poročno mašo.

Mladim parom ob vstopu v novo življenje želimo vso srečo in obilo božjega blagoslova.

SAN MARTIN

Martinovanje smo imeli v soboto, 25. novembra, in je uspelo nad vse pričakovanje lepo. Številni gostje iz San Martina, San Justa, Ramos Mejije in drugod so popolnoma napolnili lepo urejene prostore Slovenskega doma v San Martinu. Znanci so imeli priložnost, da se pogovorijo. Kuhinja je bila založena

SLOVENCIP OSVETU

KANADA

Slovensko kulturno društvo Baraga v Torontu med rojaki razvija živahno kulturno-prosvetno delavnost. Prireja prosvetna predavanja, pripravljajo gledališke nastope, sedaj pa organizirajo veliko razstavo dobrega slovenskega tiska. Razstava bo v začetku februarja prihodnjega leta v Torontu, spremljale jo bodo razne kulturne prireditve, zaključila pa tiskovna tombola. Razstava slovenske besede ne bo samo velik kulturni dogodek za slovensko demokratsko skupnost v Torontu, ampak bo imela tudi velik propagandni namen za vse, ki bodo s svojimi publikacijami na razstavi sodelovali.

AVSTRALIJA

Avstralske „Misli“, glasilo Slovencev v Avstraliji, ki jih ureja p. Bernard Ambrožič, imajo sedaj naslov: 6 Wentworth St., POINT PIPER, Sydney.

„Pojoči slovenski misijonar“ je p. Odilo Hajnshek. O njegovem prihodu v Avstralijo smo že poročali. Nič pa še ne o njegovem „misijonarjenju“. Kot nikjer drugod, ne miruje tudi v Avstraliji. Hodi od p. Ambrožiča v Sydneyu do p. Bazilija v Melbourneju. Povsod poprime za sleherno delo, če treba, piše tudi note. V glavnem pomaga obema v dušnem pastirstvu, rojakom pa razkazuje lepe slike iz domovine. S tem opravlja veliko narodno-obrambno delo zlasti med doraščajočo mladino, ki z lepim slik spoznava domovino svojih staršev. P. Odilo je s seboj prinesel za Avstralske Brezje tudi lepe paramente

DOM V KORDOBSKIH GORAH

Slovenska počitniška kolonija bo odprta takoj po Božiču. Prosimo sledeče:

1. Če nameravaš na počitnice, se odloči čimprej in s priporočenim pismom vprašaj na naslov: Dr. Hanželič, San Esteban, Sierras de Córdoba, če je še prostor.

2. Naj nihče ne pride brez tega obvestila!

3. Kdor le more, naj pride že za prvo ali vsaj za drugo polovico januarja; je bolj toplo in laže s prostorom. V februarju in za pust naj pridejo le tisti, ki prej zares ne morejo. Sporočiti je treba dan prihoda, dan vrnitve n številu oseb.

4. Vozni listek — če le mogoče tudi za nazaj — si kupi že mesec dni prej; najugodnejše je potovati z omnibusi: zvečer odpotuješ in izstopiš štiri kvadre od našega doma.

5. Kolonija se bo zaključila dne 11. marca 1962.

z raznimi dobrotami. Posebnost je bila martinova gos. K dobremu razpoloženju so pripomogli bogat srečolov, dražba pečene martinove gosi in domač orkester, ki ga sestavljajo gg. Bevk (oče in sin) in Tomaž Kralj. Ob zvokih imenovanega orkestra in izbranih plošč se je mladina tudi nekoliko zavrtela.

iz ZDA, za kar so mu avstralski rojaki še posebno hvaležni.

Med avstralskimi Slovenci smo znova imeli dva smrtna primera. V Geelongu si je dne 13. oktobra v duševni zmedenosti vzel življenje Slavko Ludvik iz Bača. V Avtrlijo je prišel leta 1954, leta 1959 pa za njim še njegova nevesta Ivanka Šajn iz Knežaka. Maša zadušnica zanj je bila pri Mariji Pomagaj v Kew, pogreb pa na pokopališču v West Geelong. Rajni zapušča ženo in enoletno hčerko Lidijo.

V Geelongu so se dne 22. oktobra tudi iztekli dnevi življenja Štefanu Pobežinu, ki je v tem mestu s svojo ženo in tremi hčerkami živel srečno življenje v lastnem domu. Pri vožnji z motornim kolesom je počila guma na zadnjem kolesu. Vozniku se ni zvidelo dosti hudega, Štefana Pobežina je pa vrglo s tako silo, da je opečal na tleh s prebito lobanjo. Zdravniki so storili vse, da bi mu rešili življenje, toda bilo je zaman. Pogreb je bil 24. oktobra na pokopališču v West Geelong. Štefan Pobežin je bil doma iz Sv. Florijana pri Rogški Slatini. Leta 1949 se je v Mariboru poročil z Justino Nemec iz Laškega. Po odhodu iz domovine, je bil inekaj časa v Nemčiji, leta 1952 je pa z družino prišel v Avstralijo.

Slovenski klub v Melbourneju bo priredil letos silvestrovanje na prostem.

Slovensko društvo v Sydneyu pripravlja za 10. december miklavževanje za otroke in odrasle. Po Miklavževem odhodu bo prosta zabava.

ZBORNIK-KOLEĐAR SVOBODNE SLOVENIJE ZA LETO 1962

bi tudi letos pomemben dogodek med slovenskimi izseljenici. Saj bo ta izredno obsežna knjiga bogata na razpravah in spominskih člankih, posebno pa na dokumentih iz naše zgodovine, komunistične revolucije ter o sedanjem stanju v domovini. Povesti, črtice in pregledi so skrbno izbrani. Veliko bo ilustracij ter lepa oprema.

Naročite to knjigo v prednaročilu in smi za mladino! si lahko nabavite v predplačilu. Cena je samo \$ 270.—

V ADROGUEJU BOMO GRADILI

Pred desetimi leti je škof dr. Rožman priključil semenišču v Adroqueju še dijaški zavod, ki naj bi dal slovenski emigraciji kader slovensko in katoliško zavednih inteligentov, zlasti še duhovniških kandidatov. Prostori za zavod so bili tedaj urejeni tako, da so vsaj za silo mogli služiti svojemu namenu.

Vseh deset let življenja zavoda je bilo čutiti to zaslonilo prostorov kot nekaj, čemur bo treba iskati rešitve. V času, ko so si naše družine gradile svoje družinske domove, ni bilo mogoče misliti na večje žrtve z njih strani za Rožmanov zavod. Res je, da danes družine še vedno plačujejo svoje domove, res tudi, da posamezna naselja grade svoje prosvetne domove in vsi skupaj osrednjo slovensko hišo, a gotovo je po desetih letih prišel tudi za škofov zavod čas, ko sme upati na nove prostore.

Prevelika skromnost sedanjih prostorov, važnost zavoda za našo emigracijo v tem času in njegov pomen za še nekaj bodočih desetletij so trije osnovni razlogi za gradnjo. Ne gre za razkošne naprave pri načrtih: gre za enonadstropno lepo poslopje, kjer bo dovolj prostora, zraka in svetlobe za okoli štirideset gojencev.

Vsak teden ena

DELAJMO, DELAJMO...

Delajmo, delajmo
zlata kolesa,
da se popeljemo
v sveta nebesa;
angelci godejo,
kar najbolj morejo,
da se nebesa tresejo.

Na letnem sestanku organizacije The Good Neighbour Council je bil izvoljen v izvršni odbor z enajstimi drugimi uglednimi osebami dr. Mikula kot predstavnik katoliškega imigracijskega urada v Sydneyu. Dr. Mikula je prišel v ta odbor kot prvi član, ki ni bil rojen v Avstraliji.

Slovenci v mestu Osborne Park imajo tudi Slovenski klub za Zahodno Avstralijo. Predsednik kluba je dr. Jurij Koče. Dne 30. septembra 1961 je imel klub svojo prvo javno prireditev. Zbrane goste je pozdravil predsednik dr. Koče v obeh jezikih. Za tem je pa prikazal borbo slovenskega naroda za svojo narodno ohranitev ter opisal like velikih slovenskih mož, med drugim Barage, dr. Prešerna, dr. Korošca in drugih.

PO ŠPORTNEM SVETU

XX. Balkanske atletske igre: Že sredi septembra so v Beogradu zaključili XX. balkanske igre. Zmagali so med moškimi Jugoslavlani s 35 točkami naskoka pred Rumuni. Jugoslavlani so zbrali v treh dneh atletskih tekmovalov 164 točk. Rumunija 129, Bolgarija 94, Grčija 79, Turčija 30. Med ženskami pa je s prev. tesno razliko zmagala rumunska ekipa pred bolgarsko. Vrstni red teh je bil: Rumunija 89, Bolgarija 85, Jugoslavija 83, Turčija 31.

Rezultati: 800 m.: Kočak (T) 1'51,2; Ingolič je bil 4. z 1'52,2; krogla: Cakanica (G) 17,24; Jocović (J) 17,18; kladivo: Bezjak (J) 60,95; 10.000 m.: Ivanović (J) 29'59,4; 100 m.: Kinceš (R) 10,6; Mikulec (J) 10,8 je zasedel četrto mesto; 400 m. ovire: Kovač (J) 51,8; daljina: Ivanov (B) 7,58; Ledić 7,49; 3000 m. ovire: Papavasiliu (G) 8'49,8; Span 8'51,2; Hafner 8'53,2; kopje: Miletić (J) 72,78; višina: Porumb (R) 2,01; Majtan (J) 1,98 je bil tretji; deseterboj: Brodnik 7061 točk; 1500 m. Vamos (R) 3'46,5; Ingolič 3'47,2; 4x100: Jugoslavija 41,8; maraton: Skrinjar (J) 2h33'17,4; palica: Hlebar: (B) 4,52; Lešek 4,45; Rojko s 4,40 četrti; 400 m.: Kovač (J) 47,4; disk: Radošević (J) 52,14; 110 m. ovire: Lorgier 14,4; troskok: Sorin (R) 15,94; Jočić (J) peti s 15,02; 5000 m.: Barabas (B) 15'21,6; Hafner 14'25,6; 4x400 m.: Jugoslavija 3'12,5.

OBVESTILA

V nedeljo, 3. decembra ob 4 popoldne bo v Slomškovem domu za konec šolskega leta nastop otrok tečaja A. M. Slomška. Ob tej priliki se bodo razdela spričevala. Slomškov dom je naprosil sv. Miklavža, da še posebej obdari otroke tega okoliša, ki pridno obiskujejo slovensko šolo.

„Srebrna kanglica“, je nova, izredno lepa otroška igrice, ki jo je za praznik sv. Miklavža napisal znani mladinski pisatelj Mirko Kumčič. Najtoplejše vabimo rojake iz vseh slovenskih maselij, da v nedeljo, 3. decembra popoldne pripeljejo otroke v Slomškov dom, kjer bodo njihovi ljubljenci ob šolskem nastopu, pri igrici „Srebrna kanglica“ in obisku sv. Miklavža doživeli lepe urice. Miklavžev prihod napovedujejo pred sedmo uro. Miklavževa pisarna pa bo uradovala v soboto popoldne in nedeljo pred prireditvijo v Slomškovem domu Castelli 28, Ramos Mejia.

Slovensko permario „Sto naših pesov za mladino“ si lahko nabavite v naših slovenskih šolskih tečajih.

ŽEGNANJE V SLOVENSKI HIŠI V BUENOS AIRESU (nadaljevanje)

kot takega varovati in bi ga bili dvakrat, konkretno povedano dobesedno zapravili, če bi bili poslušali vabljive besede naložbe“.

V nadaljnjih izjavanjih jeg. direktor omenjal izjave predstavnikov slovenskih društev, organizacij in ustanov ob njegovi srebrni maši 12. julija 1959 o potrebi zgraditve slovenskega skupnega doma. Ta zagotovila so bila „novo upanje“ na poti k izvedbi tega načrta.

Omenjal je tudi nastajanje krajevnih slovenskih domov in naglasil, da Slovenska hiša nikdar ni bila proti nastajanju teh domov, ampak jim je prihajala na pomoč tudi s posojili.

Ko se je pojavilo vprašanje slovenskega središča, se pravi, ali naj ostane še naprej v prestolnici Bs. Aires ali pa se prenese v kak kraj izven prestolnice, so „bili poklicani zastopniki slov. javnega mnenja, krajev, zbiralci in darovalci, po številu nad 50, ki naj povedo svoje mnenje. Po soglasnem mnenju razen enega so odločili, naj središče ostane v Capitalu“.

V nadaljnjih izjavanjih se je zahvalil vsem za sodelovanje „širšemu svetu, ožjemu odboru, duhovnikom, KA, neštetim zbiralcem in darovalcem“.

Glede bodočih načrtov s Slovensko hišo je pa po zatrdilu, da ni „naša krivda, še manj arhitekta Eiletta Marrijana, ki je naredil načrte“, da jih trenutno ne moremo pokazati, povedal naslednje:

„Če kaj proti pričakovanju ne pride na pot, bomo sedaj začeli graditi to, kar smo vam obljubili. In sicer je načrt, da gradimo na tem prostoru

zadaj dvorano z večjo vežo, nad katero bodo prostori za pisarne, ki so sedaj v začetnih stadijih. Pred dvorano, ki bo toliko prostorna, da bo mogla dati mesto tudi za naše večje prireditve, je mišljena kapela, ki bo kvadratna stavba približno 12x12 m, zadosti velika, da sprejme redno udeležbo, za večjo udeležbo bomo pa mogli odpreti dvorano, kjer bomo dobili vsi prostora.

Zidali bomo tako, da izpolnimo besedo, ki smo jo v odboru dali, da ne bi rekli: Par let pobirajo za to, česar ne bodo zgradili. In zato, ker vemo, da je večja dvorana potrebna. In pa še iz zadnjega razloga, ker želimo dati prostor za večje zavetje kulturnemu delu, ki se mora med nami vedno bolj razvijati, če nečemo, da se kulturno in duhovno popolnoma izprazni in ob tem umrjemo. Kakor so nam potrebni manjši prostori za krajevne kulturne in družabne prireditve, naj vstane med nami osrednja dvorana kot pobuda za duhovno rast in simbol slovenske edinstva v Argentini v verskem, kulturnem in socialnem pogledu. To bo pogoj našega trdnega obstanka“.

Nastop gojencev škofovega zavoda iz Adroqueja

Po govoru g. direktorja Oreharja, ki so ga navzoči sprejeli z odobravanjem, so nastopili gojenci škofovega zavoda iz Adroqueja. Bivši in sedanjí. Imeli so več točk. Lepo so jih podali in ljudi z njimi pošteno zabavali. Marjalkom so s svojimi podvigi „vzbujali spomine na lepa študentovska leta pred leti v domovini. Iz vseh nastopov je bilo čutiti, da so študentje škofovega zavoda v Adroqueju lepa slovenska

študentovska družina, ki se med seboj dobro razume, se pridno vsestransko udejstvuje in uveljavlja sloves ne samo svojega zavoda, ampak vse slovenske izseljenske skupnosti. Za zaključek so Adroquejevci rojake prosili samo to, da bi z nakupovanjem srečk za njihovo loterijo podprli akcijo za razširitev prostorov v Adroqueju.

Nagradno žrebanje

Po nastopu dijakov škofovega zavoda iz Adroqueja je bilo nagradno žrebanje za nastopajoče šolske tečaje. Za vsak tečaj je bil pripravljen po en dobitek, za škofov zavod pa dva. Darovalca sta ju dr. I. Savelli (Dantejev Pekl) in Pavle Homan (knjiga po izberu). Za šolske tečaje pa so bili dobitki razne igrače, ki jih je darovala ga. Jamskova in 2 knjigi Dušnopastirška pisarna (molitvenik Pri Jezusu in Puškinove Pravljice). Komisijo so sestavljali Aleksander Majhen, ing. Albin Mozetič in dr. J. Savelli. Vsak tečaj je poslal h komisiji zastopnika, ki je izvel listek z imenom dobitnika žrebanja. Dobitke so prejeli. Za Adroque: Avgust Vovod in Jože Škraba; za šolski tečaj A. B. Jegliča v Bs. As. Franci Dolinar; za šolski tečaj Narteja Velikona; v Hurlinghamu Polonca Kunčič; za tečaj dr. Fr. Prešerna v Moronu Ivan Goršek, za tečaj škofa dr. Gregorija Rožmana v San Martinu Nina Pristovnik; za tečaj škofa A. M. Slomška v Ramos Mejiji Marjetka Durič; za tečaj Fr. Balantiča v San Justu Franci Draksler; za tečaj Simona Gregorčiča v San Miguelu Karel Koenig in za tečaj škofa Barage v Slovenski vasi Ivan Bokalič.

OBVESTILA

(Nadaljevanje s 3. strani)

Zaključek šolskega leta tečaja F. Balantič v San Justo, bomo praznovali v nedeljo 3. dec. s sv. mašo ob 8, pri kateri bo pel zborček šolskega tečaja. Proslavo z razdelitvijo sprječeval in nagrad, ki jih je preskrbel za najboljše šolarje Mladinski odsek društva Zedinjena Slovenija, pa bomo imeli na praznik Brezmadežne 8. dec. ob petih popoldne v prostorih Našega Doma v San Justo. Prvoobhajanci bodo imeli na tej proslavi poseben prostor. Prosimo, da se proslave udeležite vsi starši s svojimi otroci, da tako pokažemo naši mladini pomembnost slovenskih šolskih tečajev.

— Dogodek, ki bo v prihodnjih dneh poznan tudi ostali slov. skupnosti, bo imel na proslavi posebno točko.

Miklavževanje v Slovenski vasi bo v torek 5. decembra ob 20. uri. Pisarna posluje od 17 do 19 ure.

Prvo sv. obhajilo slovenskih otrok bo na praznik Brezmadežne, 8. decembra, ob 8 zjutraj v zavodu sester dominikank v Ramos Mejia, poleg farne cerkve.

Proslava Slov. šolskega tečaja v Carapachayu bo na Marijin praznik 8. decembra ob 7. uri popoldne v prostorih Slov. doma Carapachay. Po tej proslavi bo obisk sv. Miklavža s spremstvom. (Naročila za sv. Miklavža se sprejemajo v brivnici Los Alpes in pri družini Jonke, Vabljeni vsi tudi iz okoliških krajev.

Sv. Miklavž pride v Slovenski dom v San Martinu v soboto 9. decembra ob 18. Po obdarovanju otrok bo Pedenj človek — Laket brada povedal sammartinčanom v šaljivi obliki nekaj bridkih resnic.

SV. MIKLAVŽ

bo obiskal naše otroke kakor tudi starejše v prostorih na Pristavi v nedeljo, 3. decembra 1961 po zaključni šolski akademiji. Približno ob 20,30

Vabi šolski odbor in odbor Pristave

SLOV. PLANINSKO DRUŠTVO

vabi vse člane in ostale rojake k

sv. maši zadušnici

za umrle člane SPD v pretekli desetletni dobi.

Mašo zadušnico bo daroval g. župnik Albin Avguštin dne 3. decembra v župni cerkvi sv. Rite v Boulogne-sur-mer.

Po maši bo v župni cerkvi družabni gestanek, na katerega vabimo vse člane in vse prijatelje SPD.

TV aparat

- vreden 40.000.— pesov
- samo 2.500 srečk
- srečka 100.— pesov
- žreb za sv. Tri kralje

ŠKOFOV ZAVOD
ADROGUE

V nedeljo, 3. decembra 1961 lepo vabimo rojakinje in rojake na

DRUGO OBLETNICO
BLAGOSLOVITVE CERKVE
MARIJE KRALJICE
V SLOVENSKI VASI
V LANUSU

9.30 peta sv. maša za žive in pokojne dobrotnike Marijine cerkve,

12 skupni asado.

Popoldne otroški pevski nastop, prijetno razvedrilo s skrbno postrežbo in igranje tombole.

Vabijo slovenski lazaristi

JAVNI NOTAR

Francisco Raul Cascante

Escribano Público
Pta. baja, ofic. 2.
Cangallo 1642

T. E. 35 - 8827 Buenos Aires

POZOR MLADINA!

Dolgo pričakovani

MLADINSKI IZLET

bo v nedeljo, 3. marca v Parque Pereyra.

Zbirališče v Slovenki hiši. Sv. maša ob 8, nato zajtrk in odhod

Važno: ne pozabi doma dobre volje!

IZREDNO DARILO

malim in velikim ljubiteljem slovenske pesmi

zlasti za Miklavža in Božič

DVE PLOŠČI

s 14 pesmimi, ki jih „Nebeški Materi v čast, svojim mamicam v ljubečo zahvalo in domovini v slavo“ poje

OTROŠKI ZBOR IZ
SLOVENSKE VASI

v večbarvnem ovitku, ki vsebuje tudi celotno besedilo vseh pesmic
Cena do konca leta 1961 za obe plošči samo 250 pesov. Dobita se v dušnopastirski pisarni

HEPICA

KRASNA KNJIGA ZA NAŠE MALE

HEPICA

DARILO ZA MIKLAVŽA IN BOŽIČ

HEPICA

PREBOGATO ILUSTRIRANA!

HEPICA

se dobi v dušnopastirski pisarni

SLOVENSKO PLANINSKO DRUŠTVO

vabi vse člane na

X. REDNI OBČNI ZBOR

dne 10. decembra ob 18 v Slovenskem domu v San Martinu, Córdoba 125

Slovenskim obrtnikom in podjetnikom nudi kratkoročna posojila

SLOVENSKA HRANILNICA

Informacije ob sobotah od 4. do 8. ure v pisarni

ALVARADO 350 - Ramos Mejia

ZENINI IN NEVESTE!

Predno si nabavite pohištvo za svoj novi dom, se zglasite pri

RADOVANU SOBANU

Fábrica de Muebles "Los Andes" Blanco Encalada 261, Villa Madero

Napravi Vam ga solidno, po zmernih cenah ter pod ugodnimi plačilnimi pogoji!

KULTURNI ODSEK NAŠEGA DOMA V SAN JUSTU

je prejel od

SV. MIKLAVŽA

naslednje uradno obvestilo:

V soboto, 2. decembra ob 20 pridem z vsem spremstvom v Naš dom v San Justu, kjer bom pod milim nebom na poseben način obdaroval večino sanhuških Slovencev. Moj zastopnik po uradoval istotam že od 17 dalje.

OBISKOVALCEM BARILOČ, ki želijo prijetne in cenene počitnice v družinskem okolju, se priporoča

JOŠKO SIMČIČ,
Fernandez Beschtedt,
T. E. 2967
SC DE BARILOCHE

Za čas poletne sezone (januar, februar in marec) je morebitni obisk najaviti vsaj mesec dni prej.

PARA SUS VACACIONES EN

- Mar del Plata - Iguazú
 - Bariloche - Mendoza
 - Río Hondo - Córdoba
 - Norte de la Argentina
 - y países vecinos:
- confiemos a nosotros la elección de los lugares preferidos, pasajes y reservaciones de hoteles, etc.

Viajes Globus

ALSINA 1418 - BS. AIRES
TE: 37-2660/9142 y 38-1447/5860

VARNO NALOŽBO na visoko obrestno mero

n u d i

SLOVENSKA HRANILNICA

Informacije ob sobotah od 4. do 8. ALVARADO 350 - Ramos Mejia

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Milos Stare
Redactor: José Kroselj

Redacción y Administración:
Ramón Falcón 4158, Buenos Aires,
Argentina.

CORREO
ARGENTINO
Central 8

FRANQUEO PAGADO

Concesión N° 5775

TARIFA REDUCIDA

Concesión N 3824

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual No. 688.209

Naročnina Svobodne Slovenije za leto 1961: za Argentino \$ 430.—; za Severno Ameriko in Kanado 7 dolarjev, za pošiljanje z letalsko pošto 12 dolarjev. Talleres Gráficos Vilko S. R. L., Estados Unidos 425, Bs. Aires, T. E. 33-7213

SE NECESITA

EMPLEADA

PERITO MERCANTIL

Tejedor 244 Capital Fed.
T. E. 43-6583

ABOGADO

CARLOS S. ODRIOZOLA

Tucumán 1650 1º Dpto D
T. E. 40-7636

Pred dvajsetimi leti je kot prva žrtev komunistične revolucije padel in s svojo krvjo napojil grudo, iz katere je izšel,

ing. FANOUŠ EMMER

V njegov spomin in za pokoj njegove duše bo v nedeljo, 3. decembra, ob pol 10 sv. maša v slovenski kapeli na Ramón Falconu 4158.

Društvo slovenskih protikomunističnih borcev, Buenos Aires

Po večletnem in težkem trpljenju je dne 22. novembra 1961 boguvdano dočrpal naš član

JANEZ ŽEBRE
posestnik

Njegovo izmučeno truplo počiva na pokopališču v Moronu. Bog naj mu bo milostljiv plačnik za njegova dobra dela in vse prestano trpljenje. Molimo za večni pokoj njegove duše!

Sv. maša zanj bo 13. decembra t. l. ob 8. uri v Slovenski kapeli. ZEDINJENA SLOVENIJA
Buenos Aires, dne 30. novembra 1961.

V sredo, 22. novembra, je po dolgem trpljenju Vsemogočni poklical k sebi v starosti 82 let, okrepanega z vsemi tolažili sv. vere, našega ata

JANEZA ŽEBRE - ta
posestnika na Hujah pri Kranju

Zadnje bivališče so dobili 23. novembra na pokopališču v Moronu. Prav iskreno se zahvaljujemo preč. g. Janezu Kalanu za vodstvo pogreba in obiske med boleznijo ter podelitev sv. zakramentov. Enako iskrena zahvala za podelitev zakramentov in obiske preč. gg. dr. Pavlu Krajniku, dr. Alojziju Starcu in Tonetu Škulju ter preč. g. Stanku Škerbetu za asistenco pri pogrebu.

Prav posebno zahvalo dolgujemo družini Rogljevi, ki nam je stala vedno ob strani z vsestransko pomočjo. Enako iskrena zahvala vsem rojakom, ki so prišli našega ata obiskat, kropit, zanje molit in jih spremit na zadnji poti.

Priporočamo jih v molitev.

Družini Žebre-Horvat

Morón, Hujah, Predvor, Celovec, 23. novembra 1961

SEME BIDOVEC
Av. DE MAYO 2416
RAMOS MEJIA

VSE ZA DOM
NAJBOLJŠE ZNAMKE

Hladilniki: Bled, Westenhause, Eslabon de Lujo, Norgue
Šivalni stroji: Necchi, Bromberg, Kopp

ZA MIKLAVŽA — NOVA SLOVENSKA MLADINSKA KNJIZICA
PUŠKIN — PRAVLJICA O RIBIČU IN ZLATI RIBICI
Ilustriral A. Makek. — Prevedel Tine Debeljak

Založila Slovenska kulturna akcija. — Cena 40.— pesov
Alvarado 350, Ramos Mejia. — Dobi se pri poverjenikih in po domovih

CORTES CONDE, KREMŽAR, MAGISTER y asociados

contadores públicos nacionales

- ustanavljanje družb
- uprava podjetij
- računovodstva
- davki, bilance

Moreno 1623, 5. nadstr., pis. št. 2
Capital
T. E. 45-5292

Naše podjetje ne potrebuje trgovskih oglasov. 90% slovenskih rojakov, ki kupuje pri nas, je naša propaganda. Oglašamo zato, da podpremo slovenski zamejski svobodni tisk. Zato naši oglasi niso prazne besede. Naše ponudbe so prijateljski nasveti. Del našega dubička vedno na razpolago za slovenske kulturne in socialne potrebe. (Slovenske radijske oddaje, Socialni fond za potrebne rojake, darila slovenskim domovom in ustanovam znašajo nad pol milijona pesov.) Naše podjetje je Vaše prijateljsko podjetje, ki Vam vedno nudi svoj prijateljski nasvet. Ne razmetavajte svojih težko prisluženih prihrankov. Ko se odločite za nakup katerega koli predmeta, ki ga potrebujete za Vaš dom, posvetujte se pri Vašem prijateljskem podjetju, ki Vam zaupno priporoča najboljšo. Obracajte se na

LOJZETA NOVAKA
izključno zastopstvo

BUCARI & GALLETTI

Avenida de Mayo 302, E. E.: 658-7083

Nudimo poleg drugih najboljših znamk izdelke R. C. A. Victor Argentina. TV aparate, hladilnike, radie, radio combinado, loščilce, srkalce za prah, mešalnike, pralne in šivalne stroje, estereofonične aparate in vse kar potrebujete za Vaš dom. V kratkem tudi velika izbira porcelanastega pribora, steklenega (kristalnega) pribora najboljše kakovosti kakor tudi kuhinjske posode in jedilnega pribora v jeklu (acero inoxidable).

Vse to po najboljših cenah in tudi na dolgoročno odplačevanje. Zaupajte nam Vaše možnosti in Vam bomo ustregli. G. Lojze Novak sporoča cenjenim odjemalcem, da je sedaj na razpolago v trgovini vsako sredo, petek in soboto.

RAMOS MEJIA